

[Morten Lange.]

tidligere i dag, for at se, hvilke formelle krav vi gerne ser opfyldt i forbindelse med fremsættelse af lovforslag.

Erik Hansen: Jeg skal også ved dette lovforslag meddele, at vor ordfører, hr. Svend Haugaard, ikke kan være til stede, og jeg skal derfor på hans vegne fremsætte nogle bemærkninger om lovforslaget.

Vi betragter det fra det radikale venstres side som noget naturligt under de nuværende markedsforhold, at vi har den hjemmemarkedsordning for æg, som vi har. Det er en konsekvens heraf, at vi også støtter disse forordninger. Vi kan sige, at ordningen har heldige økonomiske virkninger for landbruget, selv om der herunder også fremkommer u hensigtsmæssige eksempler på, at man må transportere æg til stemping og tilbage til nabokøber ugen efter; æggene bliver jo næppe bedre i mellemtiden. Men det er undtagelser, og for det store kvantum af æg har det utvivlsomt virket godt, at man tidsmærker æggene og derved tvinger en hurtigere gang fra producent til forbruger igennem.

Den foreslåede ændring i loven, der skal hindre, at storforbrugere af æg til restaurationsvirksomhed opretter ægproduktion på tilkøbt ejendom, synes rimelig, og vi kan tiltræde den; men ændringen bør ikke ramme f. eks. en landbrugsskole eller virksomhed med større kostforplejning af elever eller ansatte, hvor der ikke er tale om egentlig restaurationsvirksomhed.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget.

Inger-Lise Bech Hansen: Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg kort gøre rede for vort standpunkt til dette forslag.

Vi kan tiltræde de ændringer, lovforslaget indeholder; de tjener, som landbrugsministeren også anfører i sin fremsættelse, alene det formål at klargøre lovens bestemmelser. Et sådant formål vil altid kunne finde støtte hos liberalt centrum. Personlig vil jeg udtale min tilfredshed med, at lovforslagets formulering ikke afskærer fra det såkaldte stalddørssalg, men at jeg og andre husmødre med mig, når vi holder

ferie på landet, fortsat kan opleve den nydelse, det er at få friske æg.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke alle ordførerne for ret velvillig indstilling. Mindst velvilje kom jo fra hr. Niels Ravn, der sagde, at den nugældende lov var en dårlig lov, en lov, der havde virket dårligt. Det er ikke rigtigt; den nugældende lov har ikke virket dårligt. Jeg tror ganske roligt, jeg kan sige, at tidsmæssigt er vejen fra producent til forbruger så kort, som den nogen sinde har været; der har ikke været noget i vejen med den nugældende lov, når det drejer sig om gangen fra producent til forbruger.

Den ændring, der er foreslået i loven, berører jo ikke stalddørssalget; der har altid været et naturligt stalddørssalg, og det berøres ikke af dette lovforslag. Det tager alene sigte på, at enkelte kunne være smarte nok til at omgå hjemmemarkedsordningen og skaffe sig en ekstra fortjeneste på andres bekostning; det er kun det hul, det tager sigte på at lukke.

Søren Jensen: Jeg vil som hr. Morten Lange bede hr. Niels Ravn om at læse lovens titel. Når jeg nævnte den ændring af ægloven, der fandt sted i 1952, og den store gennemgribende ændring, der fandt sted i 1962, var det, fordi jeg gættede på, at hr. Niels Ravn ville sige lidt i retning af det; hr. Niels Ravn nu har sagt; og det holdt jo også stik, og så har vi hørt den gamle kritik om dårligere æg.

Jeg kan helt tilslutte mig landbrugsministerens ord om, at æggene er absolut ikke blevet dårligere. Så sent som forleden dag hørte jeg en købmandsfrue her fra København, som i øvrigt er medlem af det høje ting, sige, at siden vi har fået den nye æglov, havde man ingen klager haft over æggene. Der kan altså også være folk, der siger det modsatte af det, hr. Niels Ravn her har fremført.

En anden ting, jeg også vil sige, er, at æggene til eksport er jo længere om at nå frem til forbrugeren end æggene på hjemmemarkedet, og mig bekendt har der ingen klager været over vore eksportæg. Endelig ved hr. Niels Ravn også, at folk, der henter æggene ude hos os på landet, jo ofte henter